നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം. ഇത് നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ശാന്താബെൻ ഭൂരാഭായ് ഭൂരിയ

v.

ആനന്ദ് അത്താഭായി ചൗധരിയും മറ്റുള്ളവരും

(2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 967)

2021 ഒക്ടോബർ 26

[ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ, ജസ്റ്റിസ് അനിരുദ്ധ ബോസ്]

പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989–വകുപ്പ് 14–ലെ ഭേദഗതിയിലൂടെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത വ്യവസ്ഥ–ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973–വകുപ്പുകൾ 207, 209, 193, 482–അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ – വകുപ്പ് 14–ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, വകുപ്പ് 14 അനുസരിച്ച് രൂപീകരിച്ച പ്രത്യേക കോടതിക്ക് അത്തരം കുറ്റങ്ങൾ നേരിട്ട് പരിഗണിക്കാൻ അധികാരം നൽകുന്നു–മജിസ്ട്രേറ്റ് കുറ്റം പരിഗണിക്കുകയും, തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു – ക്രിമിനൽ നടപടികൾ അസാധുവാക്കപ്പെടുമോ?–ഹൈക്കോടതി, എഫ്.ഐ.ആറും, ഐ.പി.സി. പ്രകാരവും അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരവുമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ മജിസ്ട്രേറ്റ് പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവും, സമൻസുകളും റദ്ദാക്കി–യഥാർത്ഥ വിവരം നൽകിയ/പരാതിക്കാരന്റെ അപ്പീലിൽ കോടതിയുടെ വിധി: അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ പരിഗണിക്കാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരത്തെ വകുപ്പ് 14–ലെ വ്യാവസ്ഥ എടുത്തു കളയുന്നു എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല– അതിനുശേഷം കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നതിനും തടസ്സമില്ല–മജിസ്ട്രേറ്റ് കുറ്റം പരിഗണിക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം, എഫ്.ഐ.ആർ, കുറ്റപത്രം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല– അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14–ൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് കുറ്റം പരിഗണിച്ചതും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്തതും പ്രതിക്ക് ദോഷകരമായി ഭവിച്ചു എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല– പ്രതികൾക്കെതിരായ (വകുപ്പുകൾ 452, 323, 325, 504, 506(2), 114, ഐ.പി.സി, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(x)) മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുന്നു–അധികാരപരിധിയുള്ള പ്രത്യേക കോടതി മുമ്പാകെ പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യണം എന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു–ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ

നിയമം, 1860 - വകുപ്പുകൾ 452, 323, 325, 504, 506(2), 114-ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന - 226-പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) ഭേദഗതി നിയമം, 2015.

പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 - വകുപ്പ് 14-വകുപ്പ് 14-ൻറെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും - ചർച്ച ചെയ്തു.

പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 - വകുപ്പ് 14-നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പും ശേഷവും - ചർച്ച ചെയ്തു - പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) ഭേദഗതി നിയമം, 2015.

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973 - വകുപ്പ് 482 - വിധിച്ചു: എഫ്.ഐ.ആർ. നൽകുന്നതിലെ കാലതാമസം എന്ന കാരണത്താൽ, വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല.

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973 - വകുപ്പ് 197 - ബാധകമാണെങ്കിൽ-അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുരുതരമായ ആരോപണങ്ങൾ പ്രതികളായ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കെതിരെ നിലനിൽക്കുന്നു-വിധിച്ചു: ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ഔദ്യോഗിക ഡ്യൂട്ടിയുടെ ഭാഗമാണോ എന്നും, അതിനാൽ വകുപ്പ് 197 ബാധകമാകുമോ എന്നും ചർച്ചാവിഷയമാണ്-കൂടാതെ, വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള പ്രോസിക്യൂഷൻ അനുമതിയുടെ അഭാവം, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ മതിയായ കാരണമല്ല.

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973 - വകുപ്പ് 460, 190 - വിധിച്ചു : വകുപ്പ് 460 പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 190-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)-ലെ നിബന്ധന (എ) അല്ലെങ്കിൽ (ബി) പ്രകാരം കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരമില്ലാത്ത ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്താൽ പോലും, അത്തരം ക്രമക്കേടുകൾ നടപടികളെ അസാധുവാക്കില്ല.

പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും - "മാത്രം" എന്ന പദത്തിൻറെ അഭാവം, വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ - നിയമനിർമ്മാതാവിൻറെ ഉദ്ദേശ്യം - ചർച്ച ചെയ്തു - പട്ടികജാതി/വർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989 - വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി:

വിധി: 1.1 വകുപ്പ് 14 ഉൾപ്പെടുത്തിയതിൻറെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും, 1989-ലെ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ ഉറപ്പാക്കുക,

കൂടാതെ മജിസ്ട്രേറ്റ് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിയിലേക്കോ സെഷൻസ് കോടതിയിലേക്കോ കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നത് വഴിയുള്ള കാലതാമസം ഒഴിവാക്കുക എന്നതാണ്. [ഖണ്ഡിക 8.2][478-ജി]

റത്തിറാം & മറ്റുള്ളവർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ് (2012) 4 എസ് സി സി 516: [2012] 3 എസ് സി ആർ 496 – അവലംബിച്ചു.

1.2. 2016 ജനുവരി 26 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 2016 ലെ നിയമം 1 വഴി ചേർത്ത അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ, വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണയ്ക്കായി സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത പ്രത്യേക കോടതിക്ക് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നതിന് അധികാരം നൽകുന്നു.ഈ വ്യവസ്ഥ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പുകളായ 193, 207, 209 എന്നിവയുമായി വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.ഇത് മജിസ്ട്രേറ്റിന് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നതിനോ, അതിനുശേഷം കേസ് വിചാരണയ്ക്കായി പ്രത്യേക കോടതിയിലേക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നതിനോ ഉള്ള അധികാരം എടുത്തുമാറ്റുന്നില്ല.മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് വിചാരണയ്ക്കായി കേസ് സ്പെഷ്യൽ കോടതിയിലേക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്ത എന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം, എഫ്.ഐ.ആർ, കുറ്റപത്രം എന്നിവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല.വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ എന്ന ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ട്, വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത കോടതികൾ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നത് അഭികാമ്യമാണ്.എങ്കിലും, പ്രത്യേക കോടതി നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്തില്ല എന്ന ഏക കാരണത്താൽ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ പൂർണ്ണമായും അസാധുവാക്കാനോ റദ്ദാക്കാനോ കഴിയില്ല.[ഖണ്ഡിക 9.1] [479-സി-എച്ച്;480-എ-ബി]

1.3. ഈ നിഗമനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവിടെ "മാത്രം" എന്ന പദം പ്രകടമായി ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം പ്രത്യേക കോടതിക്ക് മാത്രം നൽകാനായിരുന്നു നിയമനിർമ്മാതാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ, "സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത കോടതിക്ക് ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ മാത്രം നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും" എന്ന് വാചകഘടന ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.കോഗ്നിസൻസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക

കോടതിയിലേക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യ എന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനാവില്ല.മേൽപ്പറഞ്ഞ ഈ വശം, അതായത്, പ്രതിക്ക് ദോഷം ഉണ്ടാകുന്നതിൻറെ സിദ്ധാന്തം എന്ന മറ്റൊരു കോണിലൂടെയും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച പ്രത്യേക കോടതിയിലോ / എക്സ്ക്ലൂസീവ് പ്രത്യേക കോടതിയിലോ ആണ് പ്രതിയെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടത്. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഇരയ്ക്ക് ലഭ്യമായ അവകാശങ്ങൾ വിചാരണ സ്പെഷ്യൽ കോടതിയിലോ / എക്സ്ക്ലൂസീവ് പ്രത്യേക കോടതിയിലോ നടക്കുമ്പോൾ ലഭ്യമാണ്. അതിനാൽ, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ആ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പ്രതിക്ക് ഒരു പരാതിയും ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല, കൂടാതെ മജിസ്ട്രേറ്റ് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് തനിക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചു എന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല.ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 460 പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും, വകുപ്പ് 190-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)-ലെ നിബന്ധന (എ) അല്ലെങ്കിൽ നിബന്ധന (ബി) പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ നിയമപരമായി അധികാരമില്ലാത്ത ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്താലും, അത്തരം ക്രമക്കേടുകൾ നടപടികളെ അസാധുവാക്കില്ല. ഇത് ഒരു ക്രമരഹിതമായ നടപടിക്രമം മാത്രമായി കണക്കാക്കാം, അതിനാൽ ഇത് നടപടികളെ അസാധുവാക്കില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെയും മറ്റ് കാരണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ കേസിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിനാൽ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല; അത് നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കപ്പെട്ടാൽ, അത് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിക്ക് ഒരു പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിന് തുല്യമാകും. നടപടിക്രമം ക്രമരഹിതമായിരുന്നു എന്ന് വാദത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം കണക്കാക്കിയാൽ പോലും, പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഇര എന്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടണം?"[ഖണ്ഡിക 9.2-12, 480-സി; 481-ബി-ജി]

2.1. എഫ്.ഐ.ആർ. രണ്ട് മാസത്തിന് ശേഷമാണ് നൽകിയതെന്നും, അതിന് യാതൊരു വിശദീകരണവുമില്ലെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല. അഥവാ അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പോലും, എഫ്.ഐ.ആർ./പരാതി നൽകുന്നതിലെ കാലതാമസം എന്ന കാരണം കൊണ്ട് മാത്രം

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല. കാലതാമസം എന്ന വിഷയം വിചാരണ വേളയിൽ പരിഗണിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. വിചാരണയ്ക്കിടെ, പരാതിക്കാരനെ/പരാതിക്കാരിയെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത ശേഷം വിസ്തരിക്കുമ്പോൾ, കാലതാമസത്തെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യാം. കുറുക്ക്വിസ്താരത്തിൽ അയാൾക്ക്/അവൾക്ക് കാലതാമസം എന്തുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചു എന്ന് വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയും.[ഖണ്ഡിക 14][482-ഇ-ജി]

2.2. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള വിലക്ക് കാരണം അനുമതി വാങ്ങിയിട്ടില്ല എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആ കാരണം കൊണ്ട് മാത്രം ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കെതിരെയുള്ള അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുരുതരമായ ആരോപണങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, സമൂഹത്തിൽ താമസിക്കുന്ന നിരപരാധികളെ മർദ്ദിച്ചു എന്ന ആരോപണം, മോഷണത്തെക്കുറിച്ച് നേരത്തെ അറിയിച്ചിട്ടും നടപടിയെടുത്തില്ല എന്ന പരാതി, കൂടാതെ പ്രതികൾ അധിക പോലീസ് സ്റ്റാഫിനൊപ്പം പാതിരാത്രിയിൽ ഗ്രാമത്തിൽ പോയി രണ്ടാമത്തെ സംഭവം ഉണ്ടായി എന്ന ആരോപണം —ഈ പ്രവൃത്തികൾ ഔദ്യോഗിക ഡ്യൂട്ടിയുടെ ഭാഗമാണോ എന്നും, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 197 ബാധകമാകുമോ എന്നും ചർച്ചാവിഷയമാണ്. അതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കുന്നത് അനുവദനീയമല്ല. വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള അനുമതിയുടെ അഭാവത്തിൽ നടപടികൾ അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ശരിയാണെങ്കിൽ പോലും, മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും പൂർണ്ണമായി റദ്ദാക്കുന്നതിന് പകരം, അനുമതി വാങ്ങിയ ശേഷം നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് അധികാരികളോട് നിർദ്ദേശിക്കാമായിരുന്നു. സ്പെഷ്യൽ ക്രിമിനൽ അപേക്ഷ നമ്പർ 5670/2017-ൽ ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിയും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് അധികാരപരിധിയുള്ള പ്രത്യേക കോടതി പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.[ഖണ്ഡിക 15, 16] [482-ജി എച്ച്; 483-എ ഡി, എഫ്]

മധ്യപ്രദേശ് സർക്കാർ v. ഭ്രരജിയും മറ്റുള്ളവരും (2001) 7 എസ് സി സി 679 : [2001] 2 സപ്ലിമെന്ററി എസ് സി ആർ 128; *മോളിയും മറ്റൊരാളും v. കേരള സർക്കാർ* (2004) 4 എസ് സി സി 584 : [2004] 3 എസ് സി ആർ 346; *വിദ്യാധരൻ v. കേരള സർക്കാർ* (2004) 1 എസ് സി സി 215: [2003] 5 സപ്ലിമെന്ററി എസ് സി ആർ 524 - പരാമർശിച്ചു.

പരാമർശിച്ച കേസുകൾ

[2012] 3 എസ് സി ആർ 496	അവലംബിച്ചു	ഖണ്ഡിക 3.2
[2001] 2 സപ്ലിമെന്ററി എസ് സി ആർ 128	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.2
[2004] 3 എസ് സി ആർ 346	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.2
[2003] 5 സപ്ലിമെന്ററി എസ് സി ആർ 524	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 8.2

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2021 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 967

2017-ലെ 5670-ാം നമ്പർ സ്പെഷ്യൽ ക്രിമിനൽ അപേക്ഷയിൽ അഹമ്മദാബാദിലെ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ 09.05.2019 തീയതിയിലെ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഭിഭാഷകരായ നിഖിൽ ഗോയൽ, ശ്രീമതി നവീൻ ഗോയൽ, വിനയ് മാത്യു എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

അഭിഭാഷകനായ അനിരുദ്ധ പി. മയീ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ

1.0. 2017-ലെ പ്രത്യേക ക്രിമിനൽ അപേക്ഷ നമ്പർ. 5670-യിൽ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി 09.05.2019-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും തുടർന്ന് ആക്ഷേപവും അതൃപ്തിയുമുള്ളതിനാൽ, യഥാർത്ഥ വിവരദാതാവ്/പരാതിക്കാരി ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 452, 323, 325, 504, 506(2), 114 വകുപ്പുകളും പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989-ലെ (ഇവിടെ തുടർന്ന് "അതിക്രമ നിരോധന നിയമം" എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നത്) വകുപ്പ് 3(1)(എക്സ്) പ്രകാരവുമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്കായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത എം. കേസ് നമ്പർ 2/2013 എഫ്.ഐ.ആർ. റദ്ദാക്കിയിരുന്നു. അതോടൊപ്പം, 2013-ലെ ക്രിമിനൽ ഇൻകയറി നമ്പർ 108-ൽ ജാലോഡിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജെ.എം.എഫ്.സി. 15.02.2017-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച സമൻസ് ഉത്തരവും അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ തുടർനടപടികളും റദ്ദാക്കിയിരുന്നു.

2.0. ഈ അപ്പീലിലേക്ക് നയിച്ച വസ്തുതകൾ ചുരുക്കത്തിൽ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

2.1. 06.09.2013-ന്, ഈ കേസിലെ അപ്പീൽവാദിയായ യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരിയുടെ ഭർത്താവിനെതിരെ 2013-ലെ ക്രിമിനൽ നമ്പർ. 1-104 ആയി ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 323, 353, 362, 186, 114 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്കായിരുന്നു ഇത്. ഈ കേസിലെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയും (ഒന്നാം പ്രതി) പോലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറുമായിരുന്ന വ്യക്തിയുടെ പരാതിപ്രകാരമാണ് പ്രസ്തുത എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്. കള്ളനെ പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന വ്യാജേന, അതിൽ പേരുള്ള പ്രതികൾ തങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗിക കൃത്യനിർവഹണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന പൊതുപ്രവർത്തകരെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും മർദ്ദിച്ച് പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നായിരുന്നു പ്രധാന ആരോപണം.

2.2. ഗ്രാമത്തിൽ മോഷണവും കൊള്ളയും വർധിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ഗ്രാമവാസികൾ ഭയത്തിലായിരുന്നു എന്നതാണ് പരാതിക്കാരിയുടെ കേസ്. 2013 സെപ്റ്റംബർ 6-ന് ഏകദേശം രാത്രി 8 മണിക്ക്, അവരുടെ സമൂഹത്തിൽ താമസിക്കുന്ന പ്രവീൺഭായിയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു കള്ളൻ വന്നു. തുടർന്ന് പോലീസിനെ വിളിച്ചു. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ സമൂഹത്തിൽ വന്നുവെങ്കിലും പോലീസിന്റെ നടപടിയിൽ സമൂഹത്തിലുള്ളവർക്ക് തൃപ്തി വരാത്തതിനെത്തുടർന്ന്, പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരായ പ്രതികൾ പ്രകോപിതരാവുകയും തുടർന്ന് ദാഹോദ് എസ്.പി ഓഫീസിൽ നിന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥരെ വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയായ യഥാർത്ഥ പ്രതി നമ്പർ 1 ലിംഡി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് തിരികെ പോയി.പരാതിക്കാരിയുടെ മൊഴി പ്രകാരം, 2013 സെപ്റ്റംബർ 6-ന് രാത്രി 10.30-ന്, സൊസൈറ്റി നിവാസികൾ വീടുകൾക്കുള്ളിലായിരിക്കുമ്പോൾ, പരാതിക്കാരി വീടിന് പുറത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ മൂന്ന് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ കാറിൽ വരികയും, യഥാർത്ഥ പ്രതികളായ 1-ഉം 2-ഉം സൊസൈറ്റിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ പ്രതികളും ചേർന്ന് പരാതിക്കാരിയെ ജാതിപ്പേര് വിളിച്ച് അധിക്ഷേപിക്കുകയും അവർക്ക് പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എഫ്.ഐ.ആറിൽ ആരോപിച്ചതനുസരിച്ച്, പ്രതികൾ പരാതിക്കാരിയുടെ വീട് തകർക്കുകയും, അവരുടെ മകനെ മർദ്ദിക്കുകയും, ഭർത്താവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും കഠിനമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.പരാതിക്കാരിയുടെ മൊഴി പ്രകാരം, 07.09.2013-ന് ഔപചാരികമായി പരാതി നൽകാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ, 13.09.2013-ന് അവർ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ പരാതി നൽകാൻ നിർബന്ധിതയായി. പരാതിക്കാരിയെ കേട്ട ശേഷവും രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ച ശേഷവും, കേസിന്റെ ഗൗരവം കണക്കിലെടുത്ത് അന്വേഷണം ആവശ്യമാണ് എന്ന് നിരീക്ഷിച്ച്, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 156(3)

പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് പരാതി അന്വേഷണത്തിനായി അയച്ചു. 29.10.2013-ന് മുമ്പ് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാനും, ദാഹോദ് ഡെപ്യൂട്ടി സൂപ്രണ്ടിന് ഇത് സംബന്ധിച്ച അറിയിപ്പ് അയക്കാനും മജിസ്ട്രേറ്റ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് നിർദ്ദേശം നൽകി.2014 മെയ് 29-ന് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ, മർദ്ദനം സംബന്ധിച്ച ആരോപണങ്ങൾക്ക് തെളിവില്ലെന്നും, 27.05.2014-ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ ഡെപ്യൂട്ടി സൂപ്രണ്ടിന്റെ മൊഴി പ്രകാരം പ്രതി നമ്പർ 2 ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് തന്നോടൊപ്പം ലിംഡി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നും പോലീസ് സ്റ്റേഷന് പുറത്ത് പോയിട്ടില്ലെന്നും പറയുന്നു. സാക്ഷിമൊഴികൾ പൊരുവായതും അവ്യക്തവുമാണ് എന്നും, അന്വേഷണത്തിന് ശേഷം കേസിൽ തുടർനടപടികൾക്ക് തെളിവുകളില്ലെന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ, അന്വേഷണ ഏജൻസി ബന്ധപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു.

2.3. സംക്ഷിപ്ത റിപ്പോർട്ട് ഫയൽ ചെയ്ത ശേഷം, 2015 ഒക്ടോബർ 3-ന് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 173(8) പ്രകാരം തുടർ അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിട്ടു. യഥാർത്ഥ പ്രതി നമ്പർ 3-ൻറെയും മറ്റ് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും പങ്കാളിത്തത്തെക്കുറിച്ച് സംക്ഷിപ്ത റിപ്പോർട്ട് വ്യക്തമല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനുശേഷം, ദാഹോദ് എസ്.സി/എസ്.ടി സെൽ ഡെപ്യൂട്ടി സൂപ്രണ്ട് ഓഫ് പോലീസ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. പ്രതികൾ പ്രാഥമികമായി കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ആ റിപ്പോർട്ടിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഈ റിപ്പോർട്ട് പരിഗണിച്ച ശേഷം, 2017 ഫെബ്രുവരി 15-ന് മജിസ്ട്രേറ്റ്, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 204 പ്രകാരം പ്രോസസ്സ് പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുത്തു.

2.4. മജിസ്ട്രേറ്റ് പ്രതികളെ വിളിച്ചുവരുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രോസസ്സ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ ദുരിതവും അതൃപ്തിയും തോന്നിയതിനെത്തുടർന്ന്, പ്രതികൾ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 226 പ്രകാരവും ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരവും ഹൈക്കോടതിയിൽ പ്രത്യേക ക്രിമിനൽ അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. 2013-ലെ എം കേസ് നമ്പർ 2 എന്ന എഫ്.ഐ.ആർ/ പരാതിയും, 2017 ഫെബ്രുവരി 15-ലെ സമൻസ് ഉത്തരവും റദ്ദാക്കി അസാധുവാക്കണം എന്ന് അവർ അപേക്ഷിച്ചു.

2.5. പ്രതികൾ പ്രധാനമായും താഴെ പറയുന്ന വാദങ്ങളാണ് ഉന്നയിച്ചത്: അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അധികാരമില്ല; പ്രത്യേക കോടതിക്ക് മാത്രമേ അതിന് കഴിയൂ; മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതി നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രത്യേക കോടതി അല്ല, തങ്ങൾക്കെതിരെ നൽകിയ

എഫ്.ഐ.ആർ, 06.09.2013-ന് നടന്ന സംഭവത്തിൽ പോലീസിനെ ആക്രമിച്ചതിന് പരാതിക്കാരിയുടെ ഭർത്താവിനും മറ്റുമെതിരെ നൽകിയ പരാതിക്ക് എതിരെയുള്ള ഒരു പ്രത്യാക്രമണം മാത്രമാണ്; 06.09.2013-ന് നടന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് 15.11.2013-ന് എഫ്.ഐ.ആർ/പരാതി നൽകിയതിൽ വലിയ കാലതാമസമുണ്ട്, ഈ കാലതാമസം വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ല;സംഭവം നടന്ന സമയത്ത് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ, നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരം അനുമതി ആവശ്യമായിരുന്നു; ഈ അനുമതിയുടെ അഭാവത്തിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ ആരംഭിക്കാനോ തുടരാനോ കഴിയില്ല.

2.6. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഫ്.ഐ.ആർ, സമൻസ് ഉത്തരവ് എന്നിവ റദ്ദാക്കാനുള്ള അപേക്ഷയെ യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരിയുടെ അഭിഭാഷകൻ കൗൺസിൽ എതിർത്തു.അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം "വിചാരണയ്ക്ക് വേണ്ടി മാത്രമാണ്" പ്രത്യേക കോടതിക്ക് അധികാരമുള്ളതെന്നും, പ്രത്യേക കോടതിക്ക് നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.സംക്ഷിപ്ത റിപ്പോർട്ട് ഫയൽ ചെയ്ത ശേഷം മജിസ്ട്രേറ്റ് തുടർ അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നും, അതിനുശേഷം ഡി.വൈ.എസ്.പി അന്വേഷണം നടത്തി കുറ്റകൃത്യം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

2.7. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ ഭേദഗതി വരുത്തിയ വകുപ്പ് 14 അനുസരിച്ച്, പ്രത്യേക കോടതിക്ക് നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നും, അതിനാൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഇപ്പോൾ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരമില്ല എന്നും പ്രതികളുടെ അഭിഭാഷകൻ മറുപടി നൽകി.

2.8. എതിർകക്ഷിയായ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, പ്രത്യേക ക്രിമിനൽ അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കുമുള്ള എഫ്.ഐ.ആറും, മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും സമൻസ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്ത ഉത്തരവും റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ പ്രധാന കാരണം എന്തെന്നാൽ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ലെ ഭേദഗതി അനുസരിച്ച് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നും, അതിനാൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ അധികാരപരിധി ഇല്ലാതായി എന്നും, കൂടാതെ, എഫ്.ഐ.ആറിലെ ആരോപണങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിന്നുള്ള വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള അനുമതിയുടെ അഭാവത്തിൽ കോടതി കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്നതുമാണ്.

2.9. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയിൽ ദുരിതവും അതൃപ്തിയും ഉണ്ടായതിനെത്തുടർന്ന്, മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും/എഫ്.ഐ.ആറും, മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ കോഗ്നിസൻസ് ഉത്തരവും റദ്ദാക്കിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെതിരെ യഥാർത്ഥ പരാതിക്കാരി നിലവിലെ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

3.0. അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ. നിഖിൽ ഗോയൽ ശക്തമായി വാദിച്ചത്, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ലെ ഭേദഗതിയെ ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം സ്പെഷ്യൽ ജഡ്ജിക്ക്/കോടതിക്ക് മാത്രമേ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ വ്യാഖ്യാനം, മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നത് നിയമം വിലക്കുന്നു എന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയും, തൽഫലമായി ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കിയത് തെറ്റാണ് എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ കൂട്ടിച്ചേർത്തതിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്. ഭേദഗതി ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഒഴിവാക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 193-ന്റെ വിലക്ക് താനേ ബാധകമാകില്ല എന്ന് വ്യക്തമാക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.റിപ്പോർട്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുകയും, അദ്ദേഹം ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 209 പ്രകാരം സ്പെഷ്യൽ കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ റിപ്പോർട്ട് നേരിട്ട് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് സമർപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാനുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള അവസരം ഇത് അന്വേഷണ ഏജൻസിക്ക് നൽകുന്നു. ഹൈക്കോടതി നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം, ഒരു അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് തെറ്റായ ഫോറത്തിലേക്ക് കൈമാറി എന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രതി വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കാൻ കാരണമാകുകയും, ഇത് പ്രതിക്ക് ഒരു പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്യും.

3.1. പഴയ കോഡിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973-ലെ വകുപ്പ് 209 മജിസ്ട്രേറ്റിന് അന്വേഷണത്തിനുള്ള അധികാരം നൽകുന്നില്ല. കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക് വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ, വിചാരണയ്ക്കായി കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യാൻ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നിയമപരമായ ബാധ്യതയുണ്ട്.

3.2. ***റത്തിറാം & മറ്റുള്ളവർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ്*** **(2012) 4 എസ് സി സി 516** എന്ന കേസിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതിന് മുമ്പുള്ള വകുപ്പ് 14-ന് നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഭേദഗതി ആവശ്യമായി വന്നത് എന്നും വാദിച്ചു.

3.3. അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് ഒരു തെറ്റായ കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചത് വെറുമൊരു ക്രമക്കേട് മാത്രമായി കണക്കാക്കാമെന്നും, അത് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 460(ഇ) പരിഗണിക്കുമ്പോൾ നടപടികളെ അസാധുവാക്കില്ല എന്നും വാദിക്കുന്നു.ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ ഒരു പ്രതിയുടെ പ്രവേശനം സംഭവിക്കുന്നത് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്തതിനുശേഷം മാത്രമാണ്. പ്രതിക്ക് എതിർപ്പ് ഉന്നയിക്കാൻ ആദ്യമായി അവകാശം ലഭിക്കുന്നത് കുറ്റപത്രം രൂപീകരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് (ജാമ്യം, തിരച്ചിൽ, പിടിച്ചെടുക്കൽ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി).കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നതും സമൻസ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും ഏത് ഫോറമാണ് എന്നതുകൊണ്ട് പ്രതിയെ ബാധിക്കുന്നില്ല, കാരണം ശരിയായ ഫോറത്തിന് മുമ്പാകെ തൻ്റെ അവകാശങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ അയാൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 460(ഇ)-യെ അവഗണിക്കുന്നു എന്നും വാദിക്കുന്നു.

3.4. കോഗ്നിസൻസ് സംബന്ധിച്ച നിയമം കുറ്റകൃത്യം നടന്ന തീയതിയുമായി (06.09.2013) ബന്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്."കുറ്റവാളിയുടെ" പേരിലല്ല, "കുറ്റകൃത്യത്തിൻ്റെ" പേരിലാണ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കേണ്ടത്.അതിനാൽ, സത്താപരമായ അവകാശം നൽകുന്ന ഏതൊരു ഭേദഗതിയും, അത് ഭൂതകാല പ്രാബല്യത്തോടെ ആയിരിക്കണം എന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഭാവിയിലേക്ക് മാത്രമേ ബാധകമാകൂ. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ന് പ്രതിക്ക് ഒരു സത്താപരമായ അവകാശം നൽകുന്ന ഒന്നായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന തീയതിക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ട്.എന്നാൽ, വകുപ്പ് 14 ഒരു പ്രതിയുടെ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കാത്ത ഒരു നടപടിക്രമം മാത്രമാണെന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ൻ്റെ ലംഘനത്തിൻ്റെ പേരിൽ നടപടികൾ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് തന്നെ തെറ്റാണ്.

3.5. എഫ്.ഐ.ആർ നൽകുന്നതിൽ രണ്ട് മാസത്തെ കാലതാമസം ഉണ്ടായി എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ റെക്കോർഡിലെ വസ്തുതകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. കുറ്റകൃത്യം നടന്നത് 06.09.2013-നാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, അടുത്ത ദിവസം തന്നെ (07.09.2013) എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു, എന്നാൽ പ്രതികൾ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരായതിനാൽ എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തില്ല. തുടർന്ന് 13.09.2013-ന് പരാതിക്കാരി മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ പരാതി നൽകാൻ നിർബന്ധിതയായി. 26.09.2013-ലെ മജിസ്ട്രേറ്റിൻ്റെ ഉത്തരവിന് ശേഷം മാത്രമാണ് എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്. അതിനാൽ, എഫ്.ഐ.ആർ നൽകുന്നതിൽ യാതൊരു കാലതാമസവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല,

കാലതാമസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ തെറ്റും കഴമ്പില്ലാത്തതുമാണ്.

3.6. പരാതിക്കാരന്റെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ നിഖിൽ ഗോയൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള വിലക്ക് ഔദ്യോഗിക ഡ്യൂട്ടിയുടെ ഭാഗമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക് ബാധകമല്ല എന്നും ഇത് അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിന്റെ കേസ് ആണെന്നും അനുമതി എന്ന വിഷയവും മുൻവിധിയുടെയും നീതിനിഷേധം എന്നീ പരിശോധനകൾക്ക് വിധേയമാണെന്നും.വകുപ്പ് 197 ബാധകമാണെന്ന് അനുമാനിച്ചാൽ പോലും, കേസ് പൂർണ്ണമായും റദ്ദാക്കുന്നതിന് പകരം, അനുമതി വാങ്ങിയ ശേഷം നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ അധികാരികളോട് നിർദ്ദേശിക്കണമായിരുന്നു എന്നുമുള്ള ഈ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട്, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കാനും, ടയൽ കോടതിക്ക് നിശ്ചിത സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ വിചാരണ പൂർത്തിയാക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകാനും അപേക്ഷിച്ചു.

4.0. സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ അനിരുദ്ധ അപ്പീലൻറിനെ പി. മായീ അപ്പീൽവാദിയെ പിന്തുണച്ചു.

5.0. നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടും, സ്വകാര്യ പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ആരും ഹാജരായില്ല.

6.0. അപ്പീൽവാദിക്കും സംസ്ഥാനത്തിനും വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കേട്ടു.

7.0. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിധിയും ഉത്തരവും പ്രകാരം, ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവ് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 452, 323, 325, 504, 506(2), 114 പ്രകാരവും അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(എക്സ്) പ്രകാരവുമുള്ള മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കിയത് പ്രധാനമായും താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാലാണ്: (1) കേസിൽ കുറ്റപത്രത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക്/സ്പെഷ്യൽ കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റിന് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. (2) പരാതി നൽകുന്നതിൽ കാലതാമസമുണ്ടായി, അതിന് മതിയായ വിശദീകരണം നൽകിയില്ല. (3) പ്രോസിക്യൂഷൻ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള അനുമതി നേടിയില്ല.

8.0. 2016 ജനുവരി 26 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 2016 ലെ നിയമം 1 വഴി ചേർത്ത അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ഒരു കേസിൽ, മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? എന്നുള്ളതാണ് ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വിഷയം/ചോദ്യം.

8.1. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയം/ചോദ്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പട്ടികജാതി/വർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമം, 1989-ലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും വകുപ്പ് 14-ന്റെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പുള്ളതും ശേഷമുള്ളതുമായ നിയമപരമായ ചരിത്രം പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്:

*"വകുപ്പ് 14. പ്രത്യേക കോടതി (**ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ്**): വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ അനുമതിയോടെ, ഔദ്യോഗിക ഗസറ്റിൽ വിജ്ഞാപനം വഴി, ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനായി ഓരോ ജില്ലയിലും ഒരു സെഷൻസ് കോടതിയെ പ്രത്യേക കോടതിയായി നിർണ്ണയിക്കണം."*

*"വകുപ്പ് 14. സ്പെഷ്യൽ കോടതിയും എക്സ്ക്ലൂസീവ് പ്രത്യേക കോടതിയും, (**ഭേദഗതിക്ക് ശേഷം**): (1) വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ അനുമതിയോടെ, ഔദ്യോഗിക ഗസറ്റിൽ വിജ്ഞാപനം വഴി, ഒന്നോ അതിലധികമോ ജില്ലകൾക്കായി ഒരു എക്സ്ക്ലൂസീവ് പ്രത്യേക കോടതി സ്ഥാപിക്കണം."*

എന്നാൽ, ഈ നിയമപ്രകാരം കുറഞ്ഞ എണ്ണം കേസുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ജില്ലകളിൽ, സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ അനുമതിയോടെ, ഔദ്യോഗിക ഗസറ്റിൽ വിജ്ഞാപനം വഴി, ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനായി അത്തരം ജില്ലകൾക്ക് സെഷൻസ് കോടതിയെ പ്രത്യേക കോടതിയായി നിർണ്ണയിക്കണം;

കൂടുതൽ വ്യവസ്ഥയോടെ, അങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത കോടതികൾക്ക് ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും."

8.2. ഈ കോടതിക്ക് ***റത്തിറാം & മറ്റുള്ളവർ (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച)*** കേസിൽ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പുള്ള വകുപ്പ് 14 പരിഗണിക്കാൻ അവസരം കിട്ടി . ആ കേസിൽ സെഷൻസ് കോടതി നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്തപ്പോൾ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 193-ഉം, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ പ്രത്യേക കോടതിയെ അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയുടെ അഭാവവും കോടതി പരിശോധിച്ചു.വകുപ്പ് 193-ൻറെ ലളിതമായ വായനയിൽ, നിയമം വ്യക്തമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഒരു സെഷൻസ് കോടതിക്കും മൂല്യവത്തായ അധികാരപരിധിയിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു. ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ് വകുപ്പ് 14-ൽ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ പ്രത്യേക കോടതിയെ അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.അതുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(എക്സ്) പ്രകാരം കുറ്റപത്രം ഫയൽ ചെയ്യുകയും, നിയമപ്രകാരം പ്രത്യേക ജഡ്ജ് നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കേസുകളിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 193 അനുസരിച്ച് പ്രതിയെ കമ്മിറ്റ് ചെയ്യാതിരുന്നതിൻറെ ഫലത്തെയും സ്വാധീനത്തെയും സംബന്ധിച്ച് വിഭിന്നവും പരസ്പര വിരുദ്ധവുമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ നിലനിന്നിരുന്നു എന്നതാണ്.ഇതു കാരണം, ഒരു രണ്ടംഗ ബെഞ്ച് ഈ വിഷയം ഒരു വിശാല ബെഞ്ചിന് വിടാൻ ഉചിതമാണെന്ന് കരുതുകയും, അതിൻറെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ കേസ് മൂന്ന് ബഹുമാന്യ ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങുന്ന ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ പരിഗണനയ്ക്ക് വരികയും ചെയ്തു.വിശാല ബെഞ്ചിന് വിട്ടപ്പോൾ, മൂന്ന് പരസ്പര വിരുദ്ധമായ വിധികൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിരുന്നു: 1***) സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എം.പി. v. ഭ്രരാജിയും മറ്റുള്ളവരും (2001) 7 എസ് സി സി 679, മോളിയും മറ്റുള്ളവരും. v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള (2004) 4 എസ് സി സി 584, വിദ്യാധരൻ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള (2004) 1 എസ് സി സി 215*** എന്നിവയാണവ. ***ഭ്രരാജി കേസിൽ (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച)***: ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 465(1)-ൻറെ സഹായം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, അധികാരമുള്ള കോടതി വിചാരണ നടത്തുകയും തെളിവുകളുടെ ശരിയായ വിലയിരുത്തലിൻറെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്താൽ, കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടില്ല എന്ന കാരണത്താലോ, പ്രത്യേക കോടതി നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്തു എന്ന കാരണത്താലോ അത് മായ്ച്ചുകളയാൻ കഴിയില്ല എന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. കാരണം, അത് നീതി നിഷേധത്തിന് കാരണമാകുന്നില്ല. ***മോളി കേസിൽ (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച)***: മറുവശത്ത്, കേസ് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യാതെ സ്പെഷ്യൽ കോടതി സ്വമേധയാ പരാതിയിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും വിചാരണ നടത്തുകയും ചെയ്താൽ, ആ ശിക്ഷ നിലനിൽക്കുന്നതല്ല എന്നും, അതിനാൽ കേസ് പുനർവിചാരണ ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ പൂർണ്ണമായും റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്യണം എന്നും

വിധിച്ചു.കമ്മിറ്റലിൻ്റെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പരിഗണിച്ച ശേഷം, പഴയ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം 1973-ലെ വകുപ്പുകളായ 207 (ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ്), 207-എ (ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ്), 209 എന്നിവ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തത്, ഒരു കുറ്റകൃത്യം സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രമായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണെങ്കിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 209 പ്രകാരം കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള പരിമിത അധികാരപരിധി കുറ്റകൃത്യത്തിൻ്റെ സ്വഭാവം പരിശോധിക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ്. അതിനുശേഷം, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രമായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അദ്ദേഹം കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യണം.അങ്ങനെ വിധിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി പഴയ കോഡിലെ - ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1898-ലെ - പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകളും ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973-ലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകളും പരിഗണിച്ചു. പഴയ കോഡിലെയും നിലവിലുള്ള കോഡിലെയും സെഷൻസ് കോടതിയിലേക്കുള്ള കമ്മിറ്റ്മെൻ്റ് നടപടിക്രമങ്ങളിൽ 'വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്' എന്ന് ശ്രദ്ധിച്ച ശേഷം, പഴയ കോഡിൽ നൽകിയിരുന്ന സംരക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നും തന്നെ നിലവിലുള്ള കോഡിലേക്ക് ഒഴുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് പോലും വിദൂരമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും വകുപ്പ് 209-ൽ ഇല്ലെന്നും നിരീക്ഷിച്ചു.ഖണ്ഡിക 53 മുതൽ 58 വരെ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്തത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"53. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ചാൽ, കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു വിശദമായ നടപടിക്രമം നിലനിന്നിരുന്നു എന്നത് വ്യക്തമാണ്. മുമ്പ്, ഒരു കേസ് പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിൻ്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആരംഭിച്ചാൽ, മജിസ്ട്രേറ്റ് അന്വേഷണം നടത്തുകയും, വിവിധ വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് തൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തുകയും, ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നതിനെക്കുറിച്ച് തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ, ഒന്നോ അതിലധികമോ സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകൾ രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള വിവേചനാധികാരവും മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനുപുറമെ, പ്രതിക്ക് സാക്ഷികളെ എതിർ വിസ്താരം ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രോസിക്യൂഷൻ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളിൽ തനിക്കെതിരെ നിലനിൽക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ അവസരം നൽകുന്നതിനായി രേഖകൾ പരിഗണിക്കുന്നതും, ആവശ്യമെങ്കിൽ പ്രതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതും, വിചാരണയ്ക്കായി പ്രതിയെ കമ്മിറ്റ് ചെയ്യാൻ കാരണമില്ലെങ്കിൽ, കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി പ്രതിയെ ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുന്നതും മജിസ്ട്രേറ്റിന് നിർബന്ധമായിരുന്നു.

54. അങ്ങനെ, കേസ് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രതിക്ക് ഗണ്യമായ അവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് തീർച്ചയായും ഒരു പ്രധാന ഘട്ടമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ, കുറ്റകൃത്യം സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രമായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണോ എന്ന് നോക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ആവശ്യമുള്ളത്. 'മജിസ്ട്രേറ്റിന് അങ്ങനെ തോന്നുകയാണെങ്കിൽ' എന്ന വാക്കുകളുടെ ഉപയോഗത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നും, കേസിനെക്കുറിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാനും പോലീസ് റിപ്പോർട്ട് അംഗീകരിക്കാതിരിക്കാനും മജിസ്ട്രേറ്റിന് വിവേചനാധികാരമുണ്ടെന്നും മിസ്റ്റർ. ഫക്രുദ്ദീൻ, മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ, വാദിച്ചു.

55. ഈ വാദം വിലയിരുത്തുന്നതിന്, 1973-ലെ കോഡിലെ വകുപ്പ് 207 പരിശോധിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്, ഇത് ചില രേഖകൾ പ്രതിക്ക് സൗജന്യമായി നൽകണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 209(എ) വ്യക്തമാക്കുന്നത്, വകുപ്പ് 207 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 208 അനുസരിച്ചുള്ള രേഖകൾ നൽകുക എന്നത് മാത്രമാണ് കമ്മിറ്റ്മെന്റിനുള്ള മുൻവ്യവസ്ഥ എന്നാണ്. 'മജിസ്ട്രേറ്റിന് അങ്ങനെ തോന്നുകയാണെങ്കിൽ' എന്ന വാക്കുകൾക്ക് ശേഷം വരുന്നത് 'ആ കുറ്റകൃത്യം സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രമായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണ്' എന്ന വാക്കുകളാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള പരിമിതമായ അധികാരപരിധി കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം പരിശോധിക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ്. അതിനുശേഷം, 'അദ്ദേഹം കമ്മിറ്റ് ചെയ്യണം' എന്ന നിയമപരമായ നിർബന്ധം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

56. പഴയ കോഡിലെയും നിലവിലുള്ള കോഡിലെയും സെഷൻസ് കോടതിയിലേക്കുള്ള കമ്മിറ്റ്മെന്റ് നടപടിക്രമങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പഴയ കോഡിൽ നൽകിയിരുന്ന സംരക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നും തന്നെ നിലവിലുള്ളതിലേക്ക് ഒഴുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന് വിദൂരമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും വകുപ്പ് 209-ൽ ഇല്ല.

57. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1898 പ്രകാരം, കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമത്തിൽ ഒരു പൂർണ്ണമായ മജിസ്റ്റീരിയൽ അന്വേഷണം ആവശ്യമായിരുന്നു, ഈ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ പ്രോസിക്യൂഷൻ എല്ലാ സാക്ഷികളെയും വിസ്തരിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. 1955-ൽ, പാർലമെന്റ് 1955 ലെ നിയമം 26 വഴി ആ നടപടിക്രമം ചുരുക്കുകയും പഴയ കോഡിൽ വകുപ്പ് 207 എ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, ലോ കമ്മീഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ അതിന്റെ 41-ാമത് റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്രകാരം ശുപാർശ ചെയ്തു:

18.19. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പരിഗണനയ്ക്ക് ശേഷം, കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ വലിയതോതിൽ സമയവും പ്രയത്നവും പാഴാക്കുന്നതാണ് എന്നും, സെഷൻസ്

കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള വിചാരണയുടെ കാര്യക്ഷമതയ്ക്ക് അവ കാര്യമായ സംഭാവന നൽകുന്നില്ല എന്നും കോടതി ഒരേ സ്വരത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അവ സമയം കളയുന്നതാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല; അവ അവശ്യമായ ഒരു ഉദ്ദേശ്യവും നിറവേറ്റുന്നില്ല. അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം കഴിയുന്നത്ര വേഗം വിചാരണ, പ്രത്യേകിച്ച് ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വിചാരണ, ആരംഭിക്കേണ്ടത് അഭികാമ്യമാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഈ ഘട്ടം വൈകിപ്പിക്കാൻ മാത്രം ഉപകരിക്കുന്ന കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ നീതിക്ക് ഉപകരിക്കുന്നില്ല. നിരപരാധിയായ പ്രതിയെ സെഷൻസ് വിചാരണയുടെ ദുരിതത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കുക എന്ന പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യം പ്രായോഗികമായി നേടിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വിചാരണയിൽ പ്രതി നേരിടേണ്ട കേസിനെക്കുറിച്ച് വിശദമായി അറിയിക്കുക എന്ന പ്രധാന ലക്ഷ്യം, മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെയുള്ള ഭാഗികവും ഫലപ്രദമല്ലാത്തതുമായ വിചാരണയുടെ 'റിഹേഴ്സലി'ലൂടെ പോകാതെ തന്നെ മറ്റ് രീതികളിലൂടെ നേടാവുന്നതാണ്. കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിർത്തലാക്കാൻ കോടതി ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

നിലവിലുള്ള കോഡിൽ സംഭവിച്ച മാറ്റം ഊന്നിപ്പറയാൻ വേണ്ടിയാണ് കോടതി ഇത് പകർത്തി നൽകിയത്. കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നിർത്തലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നത് സത്യമാണ്, എന്നാൽ നിലവിലെ രൂപത്തിൽ അത് ശരിക്കും രൂപാന്തരപ്പെടുകയും, മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ പങ്ക് തികച്ചും ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

58. കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ, പുതിയ കോഡിൽ കമ്മിറ്റ്മെന്റ് ഘട്ടത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള നിയന്ത്രിത പങ്ക് കാരണം, അത് പാലിക്കപ്പെടാത്തതും ശിക്ഷയ്ക്ക് ശേഷം അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുന്നതും 'നീതി നിഷേധം' എന്ന തത്വത്തിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ ആകർഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട അപ്പീൽവാദി തനിക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്നും ന്യായമായ വിചാരണ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അല്ലെങ്കിൽ നീതിയുടെ പാളിച്ച സംഭവിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽ കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ നിയമപരമായി ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു. ന്യായമായ വിചാരണ എന്ന ആശയവും, നീതിയുടെ പാളിച്ച എന്ന സങ്കൽപ്പവും അമൂർത്തതയുടെ മേഖലയിൽ ഉള്ളവയല്ല. അവ ഒരു ശൂന്യതയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവയുമല്ല. അവ, നടപടിക്രമങ്ങളിലെ പിഴവുകളിൽ നിന്നോ, നിയമപ്രകാരം കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നതിന് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 193-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റൽ പോലുള്ള ഒരു വിലക്കിൽ നിന്നോ മാത്രം ഊഹിച്ചെടുക്കേണ്ടവയല്ല. മറിച്ച്, അവ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തവും ദൃശ്യവുമായ യാഥാർത്ഥ്യമായി തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ്; യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്ത പുറംതോടിൽ വേരുന്നിയ പതിവ് കാര്യങ്ങളല്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളുടെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത്തരം നിയമം പാലിക്കാത്തതുകൊണ്ട് നീതിയുടെ പാളിച്ചയോ, ദോഷമോ, നീതിനിഷേധമോ സംഭവിച്ചു എന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കാൻ പോലും തീരെ കഴിയില്ല. അത്തരം പാലിക്കായ്മ വിചാരണയെ അസാധുവാക്കുന്നു എന്ന് വിധിക്കുന്നത് തികച്ചും അനുചിതവും അപ്രസക്തവുമാണ്."

തുടർന്ന്, മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ച ശേഷം, ഈ കോടതി വകുപ്പ് 193 പാലിക്കാത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആക്ഷേപം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു.ഇത് 1989 ലെ പട്ടികജാതി/വർഗ്ഗ (അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ) നിയമപ്രകാരം പ്രത്യേക ജഡ്ജ് നേരിട്ട് കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ കലാശിച്ചു.ഇത് വിചാരണയെ അസാധുവാക്കില്ലെന്നും, ഈ ഒരു കാരണത്താൽ മാത്രം ശിക്ഷ റദ്ദാക്കാനോ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാനോ കഴിയില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.തുടർന്ന്, **മോളി (മുകളിൽ പരാമർശിച്ചു), വിദ്യാധരൻ (മുകളിൽ പരാമർശിച്ചു)** എന്നീ വിധികൾ തങ്ങളെ ബാധ്യതപ്പെടുത്തുന്ന മുൻ വിധി ആയ **ഭ്രരാജി (മുകളിൽ പരാമർശിച്ചു)** എന്ന വിധി ശ്രദ്ധിക്കാത്തതിനാൽ അവ തെറ്റായ വിധി ആണെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഈ വിധിന്യായത്തിൽ, കോടതി വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ എന്ന ആശയത്തെ ഇരയുടെ അവകാശവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വിശദമായി പരിഗണിക്കുകയും, ഖണ്ഡിക 59, 63, 64, 65 എന്നിവയിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

"59. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, മറ്റ് രണ്ട് വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് കോടതി പരാമർശിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അതായത്, ഭരണഘടനാപരമായ മാതൃകയുടെയും തത്വത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിലെ വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ എന്ന ആശയവും ഇരയോടുള്ള സമീപനവും. പ്രതിക്ക് വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണയ്ക്കുള്ള അവകാശം ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ച് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 21-ന്റെ അന്തർലീനവും നിശ്ശബ്ദവുമായ വശമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണയുടെ മുഴുവൻ ലക്ഷ്യവും അടിച്ചമർത്തൽ ഒഴിവാക്കാനും കാലതാമസം തടയാനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ക്രിമിനൽ നീതിന്യായം ഫലപ്രദവും ഊർജ്ജസ്വലവും അർത്ഥവത്തുമാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടത് നീതിന്യായ വിതരണ സംവിധാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും പരിപാവനമായ ബാധ്യതയാണ്. വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ എന്ന ആശയം വെറുമൊരു ഔപചാരികതയായി തുടരാൻ അനുവദിക്കരുത്.(കാണുക: ഹുസ്സൈനാര ഖാത്തൂൺ & മറ്റുള്ളവരും v. ഹോം സെക്രട്ടറി, ബീഹാർ സംസ്ഥാനം 28, മോത്തിലാൽ സരഫ് v. ജമ്മു & കാശ്മീർ സംസ്ഥാനം 29, രാജ് ദിയോ ശർമ്മ v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം 30).

63. ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റപത്രം രൂപീകരിക്കുന്ന സമയത്തോ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രസക്തമായ സമയത്തോ ആക്ഷേപം ഉന്നയിച്ചില്ല, മറിച്ച് ശിക്ഷയ്ക്ക് ശേഷമാണ് അത് ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, സമൂഹത്തിന്റെ കൂട്ടായ അവകാശവും ഇരയുടെ അവകാശവും മുൻപന്തിയിൽ വരികയും, തനിക്ക് നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ ദോഷം സംഭവിച്ച എന്ന് കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ പ്രതിക്ക് നിയമപരമായ ബാധ്യത ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് തെളിയിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ശിക്ഷ റദ്ദാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നീതിക്ക് വിരുദ്ധമാകും."

64. ഇരയെ ക്രിമിനൽ വിചാരണയ്ക്ക് ഒരു അന്യനോ പരിചയമില്ലാത്തവനോ ആയി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാലക്രമേണ, ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ ഇരകളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായി, കുറ്റവാളിയുടെയും ഇരയുടെയും വീക്ഷണകോണിൽ നിന്നുള്ള വിചാരണയുടെ ഒരു വീക്ഷണമാണ്. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഇരയുടെ വീക്ഷണത്തിന് അർഹമായ പരിഗണനയും ബഹുമാനവും നൽകുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ നിലവിലുള്ള ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ ചില കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ ഇരയുടെ മൊഴിക്ക് പരമമായ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഇരയുടെ അവകാശം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ കടമയാണ് എന്നും ചിലപ്പോൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു. പുനർവിചാരണയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് സമയം പിന്നോട്ട് തിരിക്കലാണ്; വിചാരണ യഥാർത്ഥത്തിൽ അന്യായമായിരുന്നില്ലെങ്കിലോ, നീതിയുടെ പാളിച്ചയോ നീതിനിഷേധമോ സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിലോ അങ്ങനെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് നീതിയുടെ വികൃതമാക്കലായിരിക്കും.

65. ഇതുപോലൊരു കേസിൽ, നീതി നിഷേധത്തിന് അതിന്റെ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ, എല്ലാ നടപടിക്രമങ്ങളിലെ പിഴവിനും വിലക്കിനും ഉയർന്ന സ്ഥാനം നൽകേണ്ടിവരും എന്ന് വിമർശനങ്ങൾ ഭയപ്പെടാതെ കോടതിക്ക് പ്രസ്താവിക്കാം. അനാവശ്യമായ വ്യാഖ്യാന ചലനാത്മകതയോടെ ഇത് ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വിതരണ സംവിധാനത്തിൽ ഒരു വിള്ളൽ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, ഒടുവിൽ നീതി മരീചിക പോലെ മാറും. പുതിയ കോഡിലെ കമ്മിറ്റൽ ഘട്ടത്തിൽ പ്രതിക്ക് നൽകിയിരുന്ന ചില അവകാശങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാതാവ് ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വം ഇല്ലാതാക്കി എന്നത് ഓർമ്മിക്കണം. ഓരോ ഘട്ടവും പ്രധാനമായി കണക്കാക്കേണ്ടതില്ല എന്നതാണ് നിയമനിർമ്മാതാവിന്റെ ലളിതമായ ഉദ്ദേശ്യം, ക്രിമിനൽ വിചാരണയുടെ സത്താപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന രീതിയിൽ വേണം അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ."

വിചാരണ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിലെ കാലതാമസം സമൂഹത്തിൻറെ കൂട്ടായ നിലവിളിയുമായും പ്രതിയുടെ (ഇരയുടെ?) വേദനയുമായും നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ കോടതി അധികാരത്തോടെ ഉപസംഹരിച്ചു. **റത്തിറാമും മറ്റുള്ളവരും (മുകളിൽ പരാമർശിച്ചു)** കേസിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങളാണ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ലെ ഭേദഗതിക്ക് കാരണമായത് എന്ന് തോന്നുന്നു.ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 209 പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റ് കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നതിലെ നടപടിക്രമപരമായ സമയനഷ്ടം ഒഴിവാക്കാനും, കൂടുതൽ കാലതാമസം ഒഴിവാക്കാനും, പട്ടികജാതി/വർഗ്ഗ വിഭാഗക്കാർക്കെതിരായ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ ലഭിക്കാനും വേണ്ടിയാണ് 2016-ലെ നിയമം 1 വഴി വകുപ്പ് 14-ൽ വ്യവസ്ഥ കൂട്ടിച്ചേർത്തത്. ഈ ഭേദഗതിക്ക് ശേഷമുള്ള വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണയ്ക്കായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പ്രത്യേക കോടതികൾക്ക് നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 14 ചേർക്കപ്പെട്ടതിൻറെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും, മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, മജിസ്ട്രേറ്റ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക്/സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കേസ് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്ന കാലതാമസം ഒഴിവാക്കാനും 1989 ലെ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ നൽകാനും വേണ്ടിയാണ്.

9. 1989 ലെ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ൽ വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിലേക്ക് നയിച്ച നിയമപരമായ ചരിത്രം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ—അതിലൂടെ, വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത പ്രത്യേക കോടതിക്ക് പോലും അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം ലഭിച്ചു, നൽകിയിട്ടുള്ള ചോദ്യം ഇതാണ്: 1989 ലെ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക്/പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രത്യേക കോടതി/സെഷൻസ് കോടതി നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാത്തതിൻറെ പേരിൽ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിധിയിൽ ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമം, 1989 പ്രകാരമുള്ള മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ?

9.1. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പുകളായ 207, 209, 193 എന്നിവയുടെയും, 2016 ജനുവരി 26 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 2016-ലെ നിയമം 1 വഴി അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത വ്യവസ്ഥയുടെയും ന്യായമായ വായനയിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന്

പറയാൻ കഴിയില്ല എന്നാണ് കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. 2016 ജനുവരി 26 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 2016-ലെ നിയമം 1 വഴി ചേർത്ത അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ, വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത പ്രത്യേക കോടതികൾക്ക് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം നൽകുന്നു.വകുപ്പ് 14-ൽ ഈ വ്യവസ്ഥ കൂട്ടിച്ചേർത്തതിൻറെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അത് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973-ലെ വകുപ്പുകൾ 193, 207, 209 എന്നിവയുമായി വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതാണ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല.അത് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാനുള്ള മജിസ്ട്രേറ്റിൻറെ അധികാരപരിധി എടുത്തുകളയുന്നു എന്നും, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വിചാരണയ്ക്കായി കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം ഇല്ലാതാക്കുന്നു എന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല.കേവലം മജിസ്ട്രേറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും, അതിനുശേഷം വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സ്ഥാപിച്ച പ്രത്യേക കോടതിക്ക് വിചാരണ/കേസ് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്നതിൻറെ പേരിൽ, എഫ്.ഐ.ആർ, കുറ്റപത്രം തുടങ്ങിയ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. കൂടാതെ, മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 452, 323, 325, 504, 506(2), 114 പ്രകാരമുള്ളതും അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(എക്സ്) പ്രകാരമുള്ളതുമായ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കാനും അസാധുവാക്കാനും കഴിയില്ല. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ൽ വ്യവസ്ഥ ചേർത്തതിൻറെ ഉദ്ദേശ്യം വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണ നൽകുക എന്നതായതുകൊണ്ടും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാരണവും, വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത കോടതികൾ വേഗത്തിലുള്ള വിചാരണയ്ക്ക് വേണ്ടി നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുന്നത് ഉചിതമാണ് എന്ന് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ അതേ സമയം, മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച പ്രത്യേക കോടതി നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്തില്ല എന്ന കാരണം കൊണ്ട് മാത്രം മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല, കൂടാതെ, സ്പെഷ്യൽ കോടതിക്ക് നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം നൽകുന്ന വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ കൂട്ടിച്ചേർത്തതിനുശേഷം മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക്/സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്ന ഒരൊറ്റ കാരണത്താൽ അത് റദ്ദാക്കാനും അസാധുവാക്കാനും കഴിയില്ല.

9.2. മുകളിലെ നിഗമനത്തിന് പിന്തുണയായി, വകുപ്പ് 14-ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ "**സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത കോടതിക്ക് ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും**" എന്നാണ്."**മാത്രം**" എന്ന വാക്ക് വ്യക്തമായി കാണുന്നില്ല. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാനുള്ള അധികാരപരിധി പ്രത്യേക കോടതിക്ക് മാത്രമായി നൽകാനാണ് നിയമനിർമ്മാതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, വാചകഘടന "**സ്ഥാപിക്കുകയോ നിർണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്ത കോടതിക്ക് മാത്രമേ ഈ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട് കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ**" എന്നായിരിക്കണം. അതിനാൽ, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ ഇപ്പോൾ പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കൂടുതലും അധികവുമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്നതിന്റെ പേരിൽ മാത്രം, നിലവിലെ കേസിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്ത എന്ന കാരണത്താൽ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല; അവ റദ്ദാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

10. മേൽപ്പറഞ്ഞ വശം പ്രതിക്ക് മുൻവിധി സിദ്ധാന്തം എന്ന മറ്റൊരു കോണിലൂടെയും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. റത്തിറാമും മറ്റുള്ളവരും (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) കേസിൽ അതിൽ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 (ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ്) പരിഗണിച്ചിരുന്നു, ഈ കോടതി വ്യക്തമായി നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ: (1) ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973 പ്രകാരം, കമ്മിറ്റൽ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രമായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണോ എന്ന് നോക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ് മജിസ്ട്രേറ്റിന് ആവശ്യമുള്ളത്, (2) ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 209 പ്രകാരം മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള പരിമിത അധികാരപരിധി കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം പരിശോധിക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ്, (3) കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രമായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അദ്ദേഹം കേസ് സെഷൻസ് കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യണം, (4) പുതിയ കോഡിലെ കമ്മിറ്റൽ ഘട്ടത്തിൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നൽകിയിട്ടുള്ള നിയന്ത്രിത പങ്ക് കാരണം, അത് പാലിക്കാത്തതും ശിക്ഷയ്ക്ക് ശേഷം അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുന്നതും 'നീതി നിഷേധം' എന്ന തത്വത്തിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ ആകർഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട പ്രതി തനിക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചുവെന്നും, ന്യായമായ വിചാരണ

നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അല്ലെങ്കിൽ നീതിയുടെ പാളിച്ച സംഭവിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽ കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ നിയമപരമായി ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു,(5) അത്തരം പാലിക്കായ്മ വിചാരണയെ അസാധുവാക്കുന്നു എന്ന് വിധിക്കുന്നത് തീർത്തും അനുചിതവും അപ്രസക്തവുമാണ്.

11. ഈ അപ്പീലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയം മറ്റൊരു കോണിലൂടെയും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച പ്രത്യേക കോടതിയിലോ / എക്സ്ക്ലൂസീവ് പ്രത്യേക കോടതിയിലോ ആണ് പ്രതിയെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടത്. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക്, വിചാരണ സ്പെഷ്യൽ കോടതിയിൽ/എക്സ്ക്ലൂസീവ് പ്രത്യേക കോടതിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഇരയ്ക്ക് ലഭിക്കേണ്ട അവകാശങ്ങളും ലഭ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട്, അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14-ൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ആ അവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പ്രതിക്ക് യാതൊരു പരാതിയും ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല, കൂടാതെ മജിസ്ട്രേറ്റ് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് തനിക്ക് ദോഷം സംഭവിച്ചു എന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല.

12. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 460 പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പോലും, വകുപ്പ് 190-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1)-ലെ ഖണ്ഡം (എ) അല്ലെങ്കിൽ ഖണ്ഡം (ബി) പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കാൻ നിയമപരമായി അധികാരമില്ലാത്ത ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റ് കോഗ്നിസൻസ് എടുത്താൽ, അത്തരം ക്രമക്കേടുകൾ നടപടികളെ അസാധുവാക്കുന്നില്ല. പരമാവധി, ഇത് ഒരു ക്രമരഹിതമായ നടപടിക്രമം മാത്രമായി കണക്കാക്കാം, അതിനാൽ ഇത് നടപടികളെ അസാധുവാക്കുന്നില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ കേസിൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കോഗ്നിസൻസ് എടുക്കുകയും തുടർന്ന് കേസ് പ്രത്യേക കോടതിക്ക് കമ്മിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിനാൽ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ വീക്ഷണം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല; അത് നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കിയാൽ, അത് അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിക്ക് ഒരു അനർഹമായ ആനുകൂല്യം നൽകുന്നതിന് തുല്യമാകും. നടപടിക്രമം എന്ന് വാദത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം അനുമാനിച്ചാൽ പോലും, പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ്ഗ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഇര എന്തിന് ദുരിതം അനുഭവിക്കണം?

13. മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്ത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയും ഉത്തരവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കൊപ്പം ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളും പ്രതിക്കെതിരെ ആരോപിച്ചിരുന്നു. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിയാലും ഉത്തരവിനാലും ഹൈക്കോടതി അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ നടപടികളും റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്തു, ഇത് അനുവദനീയമല്ല. അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 14 പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമപ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ എങ്ങനെ ഹൈക്കോടതിക്ക് റദ്ദാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കോടതിക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല.

14. ഇപ്പോൾ, മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, പരാതി നൽകുന്നതിൽ രണ്ട് മാസത്തെ കാലതാമസം ഉണ്ടായി എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഹൈക്കോടതി പ്രസക്തമായ വാദങ്ങളോ, ഇരയുടെ/പരാതിക്കാരിയുടെ വാദഗതിയോ ഒട്ടും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് തോന്നുന്നു. ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം നടന്ന തീയതി 06.09.2013 ആണ് എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കണം. അടുത്ത ദിവസം തന്നെ (07.09.2013) എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു എന്നത് ഇരയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള വ്യക്തമായ വാദമായിരുന്നു. എന്നാൽ, പ്രതികൾ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരായതുകൊണ്ട് എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തില്ലായിരിക്കാം. എന്തായാലും, മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ 13.09.2013-ന് തന്നെ പരാതി ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു, തുടർന്ന് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം 26.09.2013-ന് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിന് ശേഷമാണ് പോലീസ് എഫ്.ഐ.ആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തത്.

അതിനാൽ, എഫ്.ഐ.ആർ രണ്ട് മാസത്തിന് ശേഷമാണ് നൽകിയതെന്നും അതിന് വിശദീകരണമൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല. മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ ആണെങ്കിൽ പോലും, എഫ്.ഐ.ആർ/പരാതി നൽകുന്നതിലെ കാലതാമസം എന്ന കാരണം കൊണ്ട് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല. കാലതാമസം എന്ന വിഷയം വിചാരണ വേളയിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. വിചാരണ വേളയിൽ, പരാതിക്കാരിയെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത ശേഷം പരിശോധിക്കുകയും, കാലതാമസത്തെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, എതിർ വിസ്താരത്തിൽ അവർക്ക് കാലതാമസം നന്നായി വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ

കാരണത്താൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല.

15. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള വിലക്ക് കാരണം അനുമതി വാങ്ങിയില്ല എന്ന ഹൈക്കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മേൽപ്പറഞ്ഞതും വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ മതിയായ കാരണമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തെക്കുറിച്ച് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കെതിരെ നിലനിൽക്കുന്ന ഗുരുതരമായ ആരോപണങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ സൊസൈറ്റിയിൽ താമസിക്കുന്ന നിരപരാധികളെ മർദ്ദിച്ചുവെന്ന ആരോപണം; നേരത്തെ കള്ളന്മാർ വന്നതിനെക്കുറിച്ച് അറിയിച്ചിട്ടും പോലീസ് നടപടിയെടുത്തില്ല എന്ന പരാതി; കൂടാതെ പ്രതികൾ വീണ്ടും അധിക പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കൊപ്പം പാതിരാത്രിയിൽ ഗ്രാമത്തിൽ പോയപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ സംഭവം ഉണ്ടായി എന്ന ആരോപണം, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 197 ബാധകമാകുമോ എന്നും, പ്രതികളായ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ഔദ്യോഗിക കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ ഭാഗമാണോ എന്നും ചർച്ചാവിഷയമാണ്. അതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കുന്നത് അനുവദനീയമല്ല. വകുപ്പ് 197 പ്രകാരമുള്ള അനുമതിയുടെ അഭാവത്തിൽ നടപടികൾ അസാധുവാക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഹൈക്കോടതി ശരിയായി അനുമാനിച്ചാൽ പോലും, മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും പൂർണ്ണമായി റദ്ദാക്കുന്നതിന് പകരം, അനുമതി വാങ്ങിയ ശേഷം നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ അധികാരികളോട് നിർദ്ദേശിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു.

16. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെയും കാരണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ അനുഛേദം 226 മായി ചേർത്ത് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതി 2017-ലെ പ്രത്യേക ക്രിമിനൽ അപേക്ഷ നമ്പർ 5670-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 452, 323, 325, 504(2), 114 പ്രകാരവും അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3(1)(എക്സ്) പ്രകാരവുമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കായുള്ള മുഴുവൻ ക്രിമിനൽ നടപടികളും റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്ത 09.05.2019-ലെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിധിയും ഉത്തരവും ഇതോടെ റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട്, മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് അധികാരപരിധിയുള്ള പ്രത്യേക കോടതി പ്രതികളെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ അപ്പീൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിധിയിൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.